

direktoratet skal ansøges derom, er det en Selvfølge, at det i højeste Grad bevirker Omsvøb og Arbejde for Centralstyrelsen. Mange Gange er de Afgørelser, der skal træffes der, ganske meningsløse og latterlige. Der kan ikke flyttes en Postkasse i en By, selv om det er klart, at den ikke kan være, hvor den er; der kan ikke saa meget som anskaffes et Glas paa en Cyklygte, uden at Centralstyrelsen maa træffe Afgørelsen. Ja, Lygten skal maaske sendes til Eftersyn, for at Centralstyrelsen kan afgøre, om det splintrede Glas kan bruges, eller om der skal anskaffes et nyt. Det er fuldkommen latterligt, hvad Centraladministrationen skal beskæftige sig med, idet det ofte er Ting, som de vedkommende der ikke kan have nogen virkelig begrundet Mening om. Hvorledes skal de kunne sidde i Centralstyrelsen og vide, om en Postkasse i en Købstad er anbragt paa den rigtige Plads, eller om det ikke var bedre at flytte den et andet Sted hen? Men dog skal den Sag afgøres derinde, ligesom alt med Hensyn til Postruter og deres Fordeling skal afgøres i Centraladministrationen. Det kunde gaa i gamle Dage, da Postvæsenet kun var en lidet omfattende Institution, men efter at det er vokset til den Fuldkommenhed, det nu har — og det maa man sige til Postvæsenets Ros, at det for Befolkningen er en meget god Institution —, maa der absolut finde en Forandring Sted.

Det er meningsløst, at man under Postvæsenet har Embedsmænd med mange Mennesker under sig, som forvalter Millioner af Kroner, men som ikke er kompetente til at træffe Afgørelse om en Bevilling paa 1 Kr. til Inventar. Det har derfor længe været paataaent at foretage en Omordning af hele Postvæsenet. Der har indenfor Postetaten for mange Aar siden været udarbejdet Forslag, som efter min Mening burde have været fremmet for længe, idet Generaldirektoratet efter dette vilde blive lettet for en stor Del af det Arbejde, som nu paahviler det. Det her foreliggende Lovforslag vil saa godt som intet hjælpe, det vil slet ikke kunne afhjælpe Manglerne. Som den ærede Ordfører (Koføed) oplyste, afgøres der f. Eks. i 2det Kontor mindst 200 Sager daglig. Ethvert Menneske kan sige sig selv, at vedkommende Kontorchef ikke kan overkomme at sætte sig ind i alt det, ja end ikke kan faa læst alle de Sager, saa at deres Afgørelse maa overlades til Fuldmægtige, Assistenten og andre. Hovedledelsen kan altsaa ikke foretage nogen

grundig Overvejelse, og det vil intet kunne hjælpe, at der ansættes en ny Kontorchef, der vil ikke derfor finde nogen grundigere Undersøgelse af Sagerne Sted. Det oplyses ogsaa i Lovforslagets Motiver, at Sagerne i høj Grad har maattet overlades til Ekspeditionssekretærer, og ikke en enkelt, men flere Ekspeditionssekretærer, som har fungeret som Kontorchefer. Det er rimeligt nok, de har rimeligvis alle fungeret som Kontorchefer, og maaske kan de endda ikke overkomme Arbejdet, hvis det skal gøres grundigt. Den eneste Maade, hvorpaa man kan aflaste Generaldirektoratet for Arbejde, er ved at indføre en Decentralisation, saa at alle de Sager, som ikke er af større Betydning, afgøres ude paa Postkontorerne og Postinspektoraterne, selvfølgelig med Ansvar overfor Hovedledelsen og saaledes, at der afgives Beretning — maanedsvis eller kvartalsvis — angaaende de Sager, der er truffet Afgørelse om. Generaldirektoratet kan da, hvis det finder, at noget er urigtigt afgjort, paatale det. Dette er en gylden Regel, som er indført andre Steder, f. Eks. i vort Naboland Sverige, hvor det i en nylig afgiven Betænkning er udtrykt saaledes: Ingen Sag bør behandles i en højere Instans, end dens Vigtighed kræver. Det er dog klart, at Sager af underordnet Betydning, som kun omfatter enkelte specielle eller stadig tilbagevendende Forhold, ikke bør afgøres i Generaldirektoratet. Det glæder mig derfor, at den højtærede Indenrigsminister under de Forhandlinger, som Lønningsudvalget og Finansudvalget har haft med ham, har erklæret sig rede til at bidrage sit til, at Spørgsmaalet om en Omordning af Postvæsenet fremmes, idet det rimeligvis vil blive overvejet i en Kommission, som skal skaffe Sagen fuldt oplyst, saa at vi snart kan faa et Lovforslag frem her paa Rigsdagen.

Det er under Hensyn til denne forestaaende Omordning, som vi haaber ikke skal lade vente alt for længe paa sig — den er en absolut Nødvendighed —, at Mindretallet ikke har fundet det rigtigt at gaa til Oprettelsen af et nyt højt lønnet Embede indenfor Generaldirektionen, idet man først maa have Klarhed over, om dette Embede bliver nødvendigt under den nye Ordning. Det vil maaske vise sig, at naar Generaldirektoratet bliver aflastet for en Del Arbejde, vil der ikke være Brug for en ny Kontorchef. Hvis f. Eks. Revisionen, som nu sorterer under Finansministeriet, lægges under Postvæsenet